

жешъ нѣкого по жестоко отъ онова, колко-то изискува погрѣшка-та му; защото ако бы го сторилъ, ще ся покажешъ безираведенъ, и ако не бы го сторилъ ще ся явишъ лажецъ.

206. Най голѣма-та неприлика е да оставишъ пустинническо-то житіе, за да послѣдувашъ свѣтски-те суеты.

207. Не ще имашъ нужда де ся поправишъ отъ други-те, ако ты поправишъ себеси.

208. Благополучень е оный, кой-то има богатство и го уногреблява въ добро.

209. Всякъ путь когда ся обѣщавашъ нѣщо, не чини голѣмъ мятежь, и многоглаголаніе.

210. Можеме да кажеме ,тогда токмо, че живота е долгъ, когда е свободенъ отъ горчивины и окаяиства.

211. Когда ти дохожда нѣкое добро, приими го съ усердіе (готовость); а зло-то тосъ-часъ като дойде, отгони го.

212. Кой-то ся покорява на неприятелска-та воля, полагася въ опасность необходи-ма и неизбѣжна.

213. По терпимо е мучителство-то на царіе-те, нежели возмущеніе-то (буна-та) на народа.